

Til stk. 1 og 2

Godkendelsespligten indtræder, når der etableres et husdyrbrug over en af grænserne fastsat i nr. 1-4 eller når disse ifølge stk. 2 passerer ved en udvidelse eller ændring. Beregningen af dyreenheder foretages på baggrund af den omregningsfaktor, der skal anvendes ved beregning af dyreenheder, jf. forslaget § 5, stk. 2. I forslaget er ligeledes fastsat en grænse for antallet af stipladser. Stipladserne fastsættes på baggrund af det maksimale antal dyr, der på et givet tidspunkt af året vil være i staldanlægget. Det er den grænse, der indtræder først, som udløser godkendelsespligt efter bestemmelsen.

Til stk. 3

I modsætning til godkendelser af husdyrbrug fra 75 dyreenheder, hvor der er tale om en godkendelse af hele husdyrbruget første gang der sker en udvidelse, er husdyrbrug omfattet af § 12 allerede godkendt efter miljøbeskyttelsesloven, jf. dog verserende sager, som er omfattet af overgangsreglerne i forslaget kapitel 10. Som udgangspunkt er det alene udvidelsen eller ændringen, der skal godkendes som et tillæg til den allerede eksisterende miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven. Hvis der er givet godkendelse efter forslaget § 12, stk. 2, skal godkendelsen af udvidelsen eller ændringen gives som et tillæg til denne godkendelse. I tilfælde, hvor den eksisterende produktion ikke kan adskilles fra udvidelsen eller ændringen, eller hvor der er skærpede krav til eksempelvis ammoniaktabet eller lugtgener, kan det dog være nødvendigt at tage vilkår op for hele husdyrbruget og tilpasse godkendelsen i forhold til den eksisterende godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven.

Det generelle krav til ammoniakreduktion vil dog kun blive stillet til nyanlæg eller staldanlæg, der renoveres, jf. bemærkningerne til § 34, stk. 3.

Til § 13

Reglen i forslaget § 13, er en videreførelse af gældende praksis i forhold til VVM- direktivets og IPPC- direktivets anlægsbestemmelser. Ved gennemførelsen af IPPC- direktivet i 1999 udarbejdede Fødevareministeriet og Miljøministeriet et fællesnotat herom. Bestemmelsen skal forstås således, at i de tilfælde, hvor flere anlæg er så nært forbundne, at der ikke kan ske en adskilt produktion, skal ansøgningen omfatte de flere anlæg, og der skal ske en fælles vurdering og godkendelse heraf.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreførelse af miljøbeskyttelseslovens § 36. Det skal dog bemærkes, at der ved behandling af ansøgningen efter dette lovforslag skal medtages spørgsmål om andre forhold, såsom landskabelige forhold. Det vil sige spørgsmål om lokalisering af bebyggelser i henhold til landzoneadministrationen.

Bestemmelsen afløste i miljøbeskyttelsesloven den tidligere hjemmel til at lave rammegodkendelser. Bestemmelsen skal dels præcisere, at man ikke kan få en »princip-godkendelse« el. lign. af en mere vagt defineret fremtidig ændring/udvidelse, dels angive, hvor udnyttelsesfristen kan fastsættes længere end normalt. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 33.

Til § 15

Første gang der meddeles godkendelse efter lovforslaget vil godkendelsen omfatte hele husdyrbruget samt bedriftens arealer, uanset om der er tale om en udvidelse, hvor grænsen for godkendelsespligt passerer eller der er tale om en ændring. Der skal således foretages en vurdering af hele husdyrbruget samt bedriftens arealer første gang kommunalbestyrelsen skal behandle en ansøgning om udvidelse eller ændring efter nærværende bestemmelse. For så vidt angår vurderingen skal den følge de kriterier, der er fastsat i § 19- § 26.

Langt hovedparten af husdyrbrug op til ca. 150 dyreenheder drives af landmænd, der alene ejer det pågældende husdyrbrug. Husdyrbrug fra 150 dyreenheder drives af landmænd, der gennemsnitligt ejer ca. 2 husdyrbrug, og gødningsregnskab m.v. opgøres på bedriftsniveau, hvilket også indebærer, at de oplysninger, som myndighederne modtager, opgøres på bedriftsniveau. Det vil derfor være mest hensigtsmæssigt, og administrativt en fordel for den enkelte landmand, at bedriftens samlede areal indgår ved kommunalbestyrelsens vurdering. Det vil sige, at der med lovforslaget foretages en sammensmeltning og forenkling af VVM- direktivets krav om, at det er de samlede udspretningsarealer, der skal indgå ved vurderingen og godkendelsesordningens krav om vilkårsfastsættelse. Det er herefter forslaget, at bedriftens samlede areal ved første ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring på et anlæg underkastes en samlet prøvelse, således at der kan fastsættes vilkår til samtlige bedriftens arealer.

Ved bedriftens arealer forstås ejede og forpagtede markarealer på en eller flere ejendomme, der drives